

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: 4. P – 814/2019-43

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Nataši Malvich, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Zagreb, A. Mihanovića 3, Područna služba u Rijeci, Slogin kula 1, OIB: 84397956623, protiv tuženika ULJANIK STROJOGRAĐNJA DIESEL d.d. u stečaju, Pula, Flaciusova 1, OIB: 35951488983, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Ana Glavan Dukić iz Rijeke, Brca 18, koju zastupa punomoćnica Ivana Božić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Klišanin & Partneri d.o.o. u Zagrebu, Radnička cesta 52, radi utvrđenja osnovanosti tražbine od 66.700,02 kuna, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 12. ožujka 2021. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 22. travnja 2021.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se tražbina tužitelja koja je osporena u postupku stečaja nad tuženikom rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-117/19 od 12. rujna 2019. kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 53.360,00 kuna.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u preostalom dijelu koji glasi:
"Utvrđuje se tražbina tužitelja koja je osporena u postupku stečaja nad tuženikom rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-117/19 od 12. rujna 2019. kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 13.340,02 kuna."

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak od 1.800,00 kuna, u roku od 8 (osam) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 26. studenoga 2018. podnio tužbu radi naknade štete od 64.731,73 kuna s kamatama. Tijekom postupka je rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-117/2019 od 14. svibnja 2019. nad tuženikom otvoren stečajni postupak u kojem je tužiteljeva tražbina osporena, pa je podneskom od 2. listopada 2019. uredio tužbeni zahtjev sukladno odredbama Stečajnog zakona radi utvrđenja osnovanosti tražbine drugog višeg isplatnog reda od 66.700,02 kuna. Tvrdi da je rješenjem HZMO Područne službe u Rijeci Klasa: UP/I 141-02/15-

03/01161500619, urbroj: 341-14-06/2-15-42521 broj 47428 od 27. ožujka 2017. osiguraniku Tomi Marković, kod kojeg je zbog ozljede na radu nastalo djelomičan gubitak radne sposobnosti, priznao pravo na invalidsku mirovinu. Rješenjem HZMO, Područne službe u Rijeci, klasa: UP/I 141-06/17-01/01161500619, urbroj: 341-14-05/3-17-5433 broj 47428 od 14. studenoga 2017. osiguraniku Tomi Markoviću priznato je pravo na naknadu zbog tjelesnog oštećenja kao posljedica ozljede na radu. Ozljeda na radu nastupila je kao posljedica stradanja na radnom mjestu Zavarione 3372 južna hala poslodavca 3. maj motori i dizalice d.d. dok je obavljao poslove brušenja obratka okvira za provlaku. Sukladno Zapisniku o inspekcijskom nadzoru utvrđeni su propusti u primjeni mjera zaštite na radu, što je posljedično prouzročilo ozljedu osiguranika tužitelja. Tužitelj ima pravo na naknadu štete primjenom odredbi čl. 161.-170. Zakona o mirovinskom osiguranju, a istu potražuje u iznosu od 64.731,73 kuna prema obračunu stvarnih isplata invalidske mirovine i naknade za tjelesno oštećenje od 25.10.2018.. Iz povijesnog izvotka iz sudskog registra proizlazi da je društvo ULJANIK Strojogradnja d.d. osnovano spajanjem dvaju društava i to ULJANIK Strojogradnja d.d. i 3. maj Motori i dizalice d.d. i to temeljem Ugovora o spajanju dioničkih društava od 19. listopada 2016. kojeg su zaključile uprave društava ULJANIK Strojogradnja d.d. i 3. MAJ Motori i dizalice d.d.. Tužitelj se obratio tuženiku radi naknade štete s odštetnim zahtjevom od 26.10.2018. kojeg je tuženik zaprimio 5.11.2018.. Nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, konačnim tužbenim zahtjevom zahtjeva utvrđenje tražbine drugog višeg isplatnog reda od 66.700,02 kuna.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu. Oспорio je tužbeni zahtjev u cijelosti. U podnesku od 22.4.2020. osporava da bi propust u primjeni mjera zaštite na radu imao za posljedicu ozljedu osiguranika. Podredno ističe da prema ispravama priloženim uz tužbu proizlazi suodgovornost osiguranika tužitelja za nastalu ozljedu. Iz prijave o ozljedi na radu od 15.11.2013. proizlazi da je uzrok ozljede pomanjkanje ili neispravnost zaštitne naprave na oruđu za rad (točka 38.), ali također da je procjenom rizika predviđeno korištenje osobnih zaštitnih sredstava (točka 39.), da su korištena osobna zaštitna sredstva (točka 40.), da je radnik osposobljen za rad na siguran način (točka 41.), da su primijenjena posebna pravila zaštite na radu (točka 43.). Iz Zapisnika o inspekcijskom nadzoru od 17. prosinca 2013., Državnog inspektorata, Područne jedinice Rijeka, Odjela zaštite na radu je razvidno da je radnik Tomo Marković bio osposobljen za rad na siguran način za radno mjesto bravar na izobrazbi (točka 2.2.1.), kao i da je bio zdravstveno sposoban i osposobljen za poslove s posebnim uvjetima rada (točka 2.3.), a za što su priložene odgovarajuće isprave. Glede sredstava rada (točka 3.1) navedeno je da su na mjestu ozljeđivanja na zidu prostorije zatečene upute za siguran rad s ručnom brusilicom gdje se navodi: Prije početka rada provjerite jesu li na brusilici postavljeni i dobro učvršćeni oklop za brusno kolo ili reznu ploču te ručica za prihvat brusilice. Nadalje je navedeno da je za brusno kolo, koje je ozlijedilo radnika, utvrđeno da se prema uputama proizvođača koristi sa zaštitnom napravom, dok je prema tvorničkim podacima za navedeni tip brusnog kola, rok upotrebe tri godine, te je shodno tome za pretpostaviti da je brusnom kolu koje je teže ozlijedilo radnika, istekao rok upotrebe (točka 3.2.). Kod osobnih zaštitnih sredstava je navedeno da ozlijeđeni radnik nije imao osobno zaštitno sredstvo za zaštitu lica-zaštitni vizir, niti ga je zadužio (točka 4), dok je glede načina ozljeđivanja navedeno da brusilica koju je koristio radnik nije bila opremljena sa zaštitnim štitnikom brusnog kola, koji je mogao, za pretpostaviti je, spriječiti ozljeđivanje radnika (točka 6.2.). S obzirom da je prema inspekcijskom nadzoru utvrđeno da je radnik bio osposobljen za rad na siguran način, da je na mjestu rada

radnika bilo upozorenje glede provjere postave i učvršćenja oklopa za brusno kolo, kao i da su rezultati inspeksijskog nadzora dali samo pretpostavke glede sprečavanja ozljeđivanja radnika, to tuženik smatra da postoji odgovornost radnika za nastali štetni događaj. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev.

3. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenje tražbine drugog višeg isplatnog reda od 66.700,02 kuna koja proizlazi iz naknade štete koja mu je nastala radi isplate osiguraniku Tomi Marković:

- invalidske mirovine u razdoblju od 1.1.2016. do 30.9.2018. u iznosu od 60.960,21 kuna;

- naknade za tjelesno oštećenje u razdoblju od 1.9.2016. do 30.9.2018. u iznosu od 3.771,52 kuna

- obračunate zakonske zatezne kamate koje teku od dospeljeća do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom u iznosu od 1.968,29 kuna.

4. Prije donošenja odluke o tužbenom zahtjevu valjalo je prethodno ispitati da li su ispunjene procesne pretpostavke za pokretanje/nastavak ovog postupka. Uvidom u rješenje Trgovačkog suda u Pazinu St-117/2019-75 od 13.9.2019. (stranica 28 spisa) proizlazi da je tužitelj upućen na pokretanje (nastavak) ove parnice radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine te da je ovaj postupak pokrenuo na temelju odredbi čl. 266. st. 1. Stečajnog zakona (dalje: SZ-a, Narodne novine broj 71/15 i 104/17), a u svezi s odredbom čl. 187. st. 2. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – Odluka USRH, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19). Dakle, vjerovnik je sukladno rješenju stečajnog suca pravovremeno podnio tužbu (prijedlog za nastavak) protiv tuženika (čl. 267. st. 1. SZ-a), odnosno u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu. Kako je rješenje osporavatelj zaprimio 21. rujna 2019. jer je to osmi dan kako je rješenje objavljeno na e-oglasnoj ploči suda 13. rujna 2019., a prijedlog za nastavak postupka je 2. listopada 2019. (str. 62 spisa), to proizlazi da je tužba podnesena pravovremeno u roku od 8 dana od pravomoćnosti (29. rujna 2019.) i da su ispunjene procesne pretpostavke za odluku o tužbenom zahtjevu.

5. Među strankama je sporno da li je do ozljede na radu došlo jer tuženik nije proveo mjere zaštite na radu.

6. Radi razjašnjenja spornih i odlučnih činjenica sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju u spisu, saslušanjem svjedoka Tomo Marković (stranica 118-119 spisa), Slavko Karamarko (stranica 119-121 spisa), Marko Vrljić (stranica 121-122 spisa) i Dario Kanižai (stranica 136-137 spisa), te vještačenjem po stalnom sudskom vještaku stručnjaku zaštite na radu Eolu Bulić.

7. Navedene dokaze sud je cijenio svakog zasebno, jednako kao i sve dokaze zajedno u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a, te je na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka ocijenio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

8. Zahtjev tužitelja valja sagledati kroz odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju (dalje: ZOMO-a, Narodne novine broj 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18 i 102/19) koje su bile na snazi u trenutku nastanka štete (isplate) i Zakona o zaštiti na radi (dalje: ZZR-a, Narodne novine broj 59/96, 94/96, 114/03, 100/04, 86/08, 116/08, 75/09, 143/12) koje su bile na snazi u trenutku nastanka ozljede na radu. Tako Zavod prema odredbi čl. 162. st. 1. i 3. ZOMO ima pravo potraživati naknadu štete od osobe koja je uzrokovala invalidnost ili smrt osigurane osobe, a od poslodavca ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana. Da bi tužitelj imao pravo na naknadu štete od tuženika bio je dužan dokazati da je tuženik odgovoran za

invalidnost osigurane osobe ili jer kao poslodavac nije proveo mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana.

9. Iz provedenog dokaznog postupka (prijavi ozljede na radu, stranica 8-12 spisa; zapisnika o inspekcijskom nadzoru, stranica 20-27 spisa; te saslušanja svjedoka Tomo Marković, stranica 118-119 spisa, Slavko Karamarko, stranica 119-121 spisa, Marko Vrljić, stranica 121-122 spisa, i Dario Kanižai, stranica 136-137 spisa), sud je zaključio da je do ozljede na radu došlo jer poslodavac radniku nije osigurao da sredstva rada koja se koriste budu u ispravnom stanju (čl. 43. st. 2. ZZR-a) i jer nije osigurao radniku odgovarajuća osobna zaštitna sredstva (čl. 43. st. 1. ZZR-a). Inspekcijskim nadzorom je utvrđeno da je radnik koristio vretenastu pneumatsku brusilicu Atlas Copco oznake DMP 1882, na koju je bilo ugrađeno brusno kolo promjera 80 mm ljubičasto smeđe boje, a na kojoj nije bilo ugrađeno zaštitno kućište oko brusnog kola, a brusno kolo se u tijeku obrade metalnog obratka raspalo na više dijelova i pritom ozlijedilo radnika u predjelu glave. Iz zapisnika o inspekcijskom nadzoru od 17.12.2013. (stranica 23 spisa) proizlazi da je uvidom u katalog proizvoda Hermes Šušnjić – brusilice iz srpnja 2010. utvrđeno da se navedeni tip brusilice više ne proizvodi, a slični, sadašnji tipovi brusilice su opremljeni zaštitnim štitnikom brusnog kola. Za brusno kolo koje je ozlijedilo radnika nadzorom je utvrđeno da se radi o brusnom kolu promjera 80x25x20 proizvođača Swaty, oznaka 3A 16/3 QU 4B04, brzina rezanja 50 m/s a prema uputama proizvođača koristi se sa zaštitnom napravom. Utvrđeno je da je brusno kolo koje je ozlijedilo radnika (2013.) proizvedeno sigurno prije 2004.. Prema tvorničkim podacima za taj tip brusnog kola, rok upotrebe je 3 godine pa je shodno tome za pretpostaviti da je brusnom kolu istekao rok upotrebe. Stoga su inspekcijskim nadzorom utvrđeni propusti u primjeni mjera zaštite na radu jer poslodavac nije osigurao da sredstva rada koja se koriste budu u ispravnom stanju, i nije osigurao radniku osiguravajuća osobna zaštitna sredstva. Iz iskaza saslušanih svjedoka proizlazi da je radnik radio sa brusilicom koju nije zadužio od tadašnjeg poslodavca za konkretan posao koji je obavljao već ju je donio sa sobom iz pogona kovača u kojem je radio godinama prije a koji je prestao s radom. Radi utvrđenja da li je došlo do propusta u primjeni mjera zaštite na radu i da li su utvrđeni propusti u uzročno-posljedičnoj vezi s nastankom ozljede proveden je dokaz vještačenjem po stalnom sudskom vještaku stručnjaku zaštite na radu Eolu Buić koji je podnio pisani nalaz i mišljenje 25.1.2021. (stranica 146-152 spisa) i usmeno obrazloženje na ročištu 12.3.2021.. Vještak je zaključio da pri radu s brusnim kolom dim. 80x25x20 mm, neovisno o tipu i izvedbi brusilice, obvezno je korištenje zaštitne naprave, koja otklanja opasnost ozljede radnika zbog mogućnosti ispadanja ili odljetanja predmeta, u konkretnom slučaju dijelova raspadnutog brusnog kola. Brusnom kolu koje je radnik koristio istekao je rok trajanja propisan uputama proizvođača. Sredstva rada, brusilica i brusno kolo, u trenutku nastanka ozljede na radu bili su neispravni, što je protivno odredbama čl. 43. st. 2. i 3. ZZR-a koje propisuju obveze poslodavca pri korištenju sredstava rada. Radnik nije koristio, niti je zadužio od poslodavca osobno zaštitno sredstvo za zaštitu lica, odnosno zaštitni vizir, što predstavlja odgovarajuće osobno zaštitno sredstvo u konkretnom slučaju, čime je prekršena odredba čl. 43. st. 1. ZZR-a, koja propisuje obveze poslodavca pri korištenju osobnog zaštitnog sredstva. Zaključio je da su propusti poslodavca su u izravnoj uzročno-posljedičnoj vezi s nastankom ozljede na radu radnika. Sud je nalaz i mišljenje vještaka prihvatio kao stručan, objektivan, logičan i sukladan drugoj dokumentaciji u spisu.

10. S obzirom na sve utvrđeno, sud je zaključio da tuženik nije proveo mjere zaštite na radu, odnosno da je postupio suprotno odredbama ZZR-a koje propisuju

da je poslodavac dužan osigurati da sredstva rada i osobna zaštitna sredstva u svakom trenutku budu u ispravnom stanju (čl. 43. st. 2.); da poslodavac ne smije staviti u upotrebu sredstva rada i osobna zaštitna sredstva ako nisu izrađena u skladu s propisima zaštite na radu i ako nisu ispravna (čl. 43. st. 3.); da je poslodavac dužan isključiti iz uporabe sredstva rada i osobna zaštitna sredstva na kojima nastanu promjene zbog kojih postoji opasnost po sigurnost i zdravlje radnika (čl. 43. st. 4.). Proizlazi da je poslodavac propustio isključiti iz uporabe brusilicu bez zaštitnog kućišta oko brusnog kola, a kojom je ozlijeđeni radnik radio više od 10 godina unatoč tome što je imao na raspolaganju brusilice novije tipa sa ugrađenom zaštitom (iskaz ozlijeđenog radnika Tomo Marković i svjedoka marka Vrljić). Navedeni propusti su u uzročno-posljedičnoj vezi sa ozljedom osiguranika tužitelja, pa tuženik odgovara za štetu sukladno odredbama čl. 161. st. 1. i 2. t. 1. i 3., čl. 162. st. 1., st. 2. t. 1. i 3. i st. 3. ZOMO-a.

11. Osim toga, prema općoj odredbi čl. 1063. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a Narodne novine broj 35/05 i 41/08), šteta nastala u vezi s opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću smatra se da potječe od te stvari, odnosno djelatnosti, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete. Za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik, a za štetu od opasne djelatnosti odgovara osoba koja se njome bavi (čl. 1064. ZOO-a) pri čemu se vlasnik oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti (čl. 1067 st. 1. ZOO-a) ili ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti (čl. 1067. st. 2. ZOO-a). Dakle, teret dokaza je na tuženiku koji osporava svoju odgovornost tvrdeći da je šteta nastala isključivom radnjom osiguranika tužitelja.

12. S obzirom da tuženik nije na adekvatan način nadzirao radnika po pitanju alata koji koristi pri obavljanju brušenja neispravnom brusilicom i po pitanju osobnog zaštitnog sredstva (odsustvo vizira) sud je zaključio da je tuženik kao poslodavac odgovoran za štetu u brojčanom omjeru od 80%. Poslodavac je bio dužan poduzeti mjere sa svrhom razduživanja alata koji više nije u upotrebi. S druge strane sud je zaključio da i na strani osiguranika tužitelja kao radnika svakako postoji doprinos jer nije koristio alat koji je za konkretno mjesto rada mogao zadužiti, već se služio brusilicom koju je prema svojim navodima koristio već preko 10 godina, a koju očito nije zadužio u pogonu u kojem je u vrijeme ozljede radio. Sve navedeno uzimajući u obzir da je radnik bio osposobljen za rad na siguran način i da su na mjestu rada stajale pisane upute koje upozoravaju na provjeru sigurnosti alata prije početka njegova korištenja.

13. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da je do štetnog događaja došlo zbog propusta tuženika jer je radniku omogućio rad s neispravnim sredstvom rada i bez zaštitne opreme (vizira) za rad s tim sredstvom što je u izravnoj vezi s ozljedom. Kako je radnika osposobio za rad na siguran način i kako je radnik očigledno koristio brusilicu koju nije zadužio u pogonu u kojem je radio to je sud utvrdio njegov doprinos štetnom događaju i šteti u brojčanom omjeru od 20%. Taj doprinos sud smatra primjerenim danim okolnostima i činjenici da je sigurnost radnika prvenstveno obveza poslodavca.

14. Tužitelj je dokazao visinu štete obračunom isplata od 25.10.2018. na stranici 33 spisa. Tužitelju pripada visina stvarne štete za isplaćenu invalidsku mirovinu i naknadu za tjelesno oštećenje. Obračuni tužitelja su javne isprave (čl. 230. ZPP-a) koje tuženik nije niti osporavao. Izvršene isplate tužitelj je dokazao izvodom iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja (stranica 34-35 spisa). Obračun

zakonske zatezne kamate koje je tužitelj obračunao u stečajnom postupku od dospijeća do otvaranja stečajnog postupka u iznosu od 1.968,29 kuna tuženik nije posebno osporavao.

15. Slijedom navedenog, sud je primjenom odredbi čl. 161. st. 1. i 2. t. 1. i 3., čl. 162. st. 1., st. 2. t. 1. i 3. i st. 3. ZOMO-a, te čl. 1063. ZOO-a djelomično prihvatio tužbeni zahtjev i utvrdio tražbinu tužitelja u stečajnom postupku tuženika kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda sukladno tuženikovo odgovornosti od 80% u iznosu od 53.360,00 kuna, sukladno točki I. izreke presude.

16. Kako je sud utvrdio i doprinos tužiteljeva osiguranika u brojčanom omjeru od 20% to je sukladno čl. 1067. st. 3. ZOO-a djelomično odbio preostali tužiteljev zahtjev za utvrđenje tražbine drugog višeg isplatnog reda u daljnjem iznosu od 13.340,02 kuna, odnosno donio je odluku sukladno točki II. izreke presude.

17. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a. Tužitelj je uspio u sporu u brojčanom omjeru od 80% a tuženik u brojčanom omjeru od 20%, slijedom čega tužiteljev konačni uspjeh u sporu iznosi 60%. Tužitelju je u tom omjeru priznat trošak vještačenja (60% od 3.000,00 kuna = 1.800,00 kuna).

18. Slijedom navedenog, sud je obvezao tuženika da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak 1.800,00 kuna, odnosno donio je odluku sukladno točki III. izreke presude.

Rijeka, 22. travnja 2021.

Sudac
Nataša Malvich

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 (osam) dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 8 (osam) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u četiri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti.

Broj zapisa: **eb2fa-1b2dd**

Kontrolni broj: **077b7-a4dc6-0b09d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=NATAŠA MALVICH, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.